

Folketingets Retsudvalg

Dato: 27. marts 2007

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse af 1. marts 2007 (ad L 134) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål nr. 1:

Spørgsmål nr. 1:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 28. februar 2007 fra Nanna Gersov, Kastrup, jf. L 134 – bilag 4.”

Svar:

Nanna Gersov fremkommer i sin henvendelse til Folketingets Retsudvalg med en række kommentarer og bemærkninger til det fremsatte lovforslag L 134.

I forbindelse med Nanna Gersovs bemærkninger til det fremsatte ændringsforslag, der vedrører fri proces, kan jeg for en god ordens skyld oplyse, at formuleringen i L 134 vedrørende § 327, stk. 1, nr. 1, ikke vil blive ændret med fremsættelsen af ændringsforslaget om fri proces. Ændringsforslaget vedrører alene en ændring i lov nr. 554 af 24. juni 2005 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Sagsomkostninger, retshjælp og fri proces).

Baggrunden for det stillede ændringsforslag er, at reglerne om fri proces er ændret fra den 1. januar 2007. Ændringen medfører, at en ansøger om fri proces til en skilsmisse- eller forældremyndighedssag fra 1. januar 2007 skal have foretaget en indtægtsvurdering på grundlag af et ”husstandsprincip”, således at der – ud over ansøgerens indtægt – også lægges vægt på en ny ægtefælles eller samlevers indtægt.

Før lovændringen gjaldt der en særregel om, at der i sager om ægteskab og forældremyndighed alene skulle lægges vægt på ansøgerens indtægt.

Under forhandlingerne om forældreansvarsloven tilkendegav en del af ordførerne, at ændringen i reglerne om fri proces vil føre til, at nogle forældre ikke vil have råd til at søge om del i forældremyndigheden efter de nye regler i forældreansvarsloven, idet de selv med to relativt lave indtægter vil overskride de økonomiske grænser for fri proces. Desuden vil der på samme måde være mange, der vil være afskåret fra at kunne få fri proces, hvis den anden forælder anlægger sag.

På den baggrund rettede flere ordførere henvendelse til justitsministeren, som reglerne om fri proces hører under. Familienministeren gjorde desuden ved et brev justitsministeren opmærksom på problemstillingen.

Justitsministeriet har efter et møde med ordførerne fundet en løsning på problemstillingen, idet det foreslås, at ovennævnte ændring af reglerne om fri proces i ægteskabs- og forældremyndighedssager i en overgangsperiode på 2 år vurderes efter de ”gamle regler”.

Efter forslaget vil ansøgere om fri proces til ægteskabs- og forældremyndighedssager i perioden fra den 1. oktober 2007 (fra forældreansvarslovens ikrafttræden) til og med 30. september 2009 kun blive bedømt ud fra egne indtægter ved vurderingen af, om de økonomiske betingelser for fri proces er opfyldt.

Jeg deler ikke Nanna Gersovs bekymring om, at mange ubemidlede fædre kan udøve chikane imod bopælsforældre ved at rejse en sag om forældremyndighed ved retten, såfremt reglerne om fri proces ændres som foreslået.

Nanna Gersov er endvidere uenig i forslaget om at ændre § 83, stk. 1 i lov om aktiv socialpolitik, således at det fremover også vil være muligt for den forælder, der har barnet boende at søge kommunen om dækning af udgifter til transport af barnet i forbindelse med samvær. Nanna Gersov mener generelt ikke, at bopælsforælderen skal påtage sig et ansvar for at hente og bringe børn til samvær og finder derfor ikke grundlag for at ændre bestemmelsen.

Jeg vil i den forbindelse gøre opmærksom på, at forældreansvarsloven slår fast, at udgangspunktet er, at det er barnet, der har ret til samvær. Samtidig fremhæves det, at forældre har et fælles ansvar for, at barnets samvær med den anden forælder virkeliggøres.

Med forældreansvarsloven får statsforvaltningen endvidere mulighed for at træffe afgørelse om transport af barnet i forbindelse med samvær og om afholdelsen af udgifterne hertil. Efter bestemmelsen er det udgangspunktet, at begge forældre deltager i og afholder udgifter til transport i forbindelse med samvær.

Jeg mener derfor, at vi med ændringen i § 83, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik sikrer, at samværsforælderen og bopælsforælderen har samme muligheder for at få dækket udgifter til transport i forbindelse med samvær.

Nanna Gersov nævner endvidere en række forslag til ændringer af L 134 herunder reglerne om tvangsfuldbyrdelse.

Jeg vil i den forbindelse bemærke, at det – af hensyn til børnene – foreslås, at der skal være en børnesagkyndig til stede, hvis en foged vil anvende umiddelbar magt, da det kan være traumatiserende for et barn at blive transporteret til en forælder under fysisk magtanvendelse af fremmede personer.

Efter bestemmelsen kan dette dog undlades, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder. Der kan f.eks. opstå situationer, hvor det er nødvendigt at søge afgørelsen fuldbyrdet straks for at undgå, at muligheden for fuldbyrdelse forspildes, f.eks. hvis en forælder er gået eller er ved at gå under jorden med barnet.

Herudover vil jeg ikke kommentere de foreslåede ændringer yderligere, idet jeg henviser til, at der er opnået enighed om indholdet af lovforslaget blandt alle Folketingets partier.

Carina Christensen

/Charlotte Meibom